

УДК 81'25:355.02

DOI <https://doi.org/10.32782/2522-4077-2025-214.2-40>

СТИЛІСТИКА І ПЕРЕКЛАД ВІЙСЬКОВО-ПОЛІТИЧНОГО ДИСКУРСУ НА ПРИКЛАДІ МЕМУАРІВ ФЕЛЬДМАРШАЛА МОНТГОМЕРІ

STYLISTICS AND TRANSLATION OF MILITARY-POLITICAL DISCOURSE: THE CASE OF FIELD MARSHAL MONTGOMERY'S MEMOIRS

Ясинецька О. А.,

orcid.org/0000-0003-2593-2480

кандидат філологічних наук, доцент,

доцент кафедри англійської філології та перекладу

Горлівського інституту іноземних мов

Державного вищого навчального закладу

«Донбаський державний педагогічний університет»

Стаття присвячена дослідженню стилістичних і перекладацьких особливостей військово-політичного дискурсу на матеріалі мемуарів фельдмаршала Бернарда Лоу Монтгомері, зокрема на прикладі розділу «My Doctrine of Command». Основну увагу зосереджено на особливостях перекладацького відтворення лексичних, синтаксичних і прагматичних засобів, які формують специфічний авторський стиль, поєднуючи аналітичність військової доповіді з елементами мемуарного суб'єктивного наративу. Простежено, як в англійському тексті реалізується риторична структура з акцентом на переконливість, логічну аргументацію та емоційне звернення до читача. Виявлено типові труднощі перекладу, пов'язані з передачею військової термінології, специфічної ідіостилюстики та культурно зумовлених реалій. Виокремлено основні стратегії перекладацького рішення, які забезпечують як змістову точність, так і стилістичну відповідність: трансформацію синтаксичних структур, адаптацію риторичних фігур, використання узвичаєної української військової лексики, збереження інтонаційного та емоційного тону. Окреслено приклади перекладних рішень, які ілюструють зіставлення між оригінальним англійським викладом і його українським відповідником. Особлива увага приділена питанням культурної адаптації та збереження авторського «я», що має значення для цілісного сприйняття військово-політичного дискурсу в перекладі. Підкреслено важливість розуміння дискурсивних і культурних чинників у процесі перекладу текстів, що містять поєднання військової точності й індивідуального авторського досвіду. Матеріал може бути корисним дослідникам військової лінгвістики, стилістики перекладу, а також практикам-перекладачам, зокрема у межах практичних курсів військового та громадсько-політичного перекладу. Текст відображає сучасні тенденції в перекладознавстві, акцентуючи увагу на необхідності міждисциплінарного підходу для повного розкриття змісту військово-політичних текстів.

Ключові слова: військово-політичний дискурс, переклад, стилістика, військова термінологія, риторика, мемуари, культурна адаптація, практичні курси перекладу.

The article is devoted to the study of stylistic and translational features of military-political discourse based on the memoirs of Field Marshal Bernard Law Montgomery, particularly the chapter “My Doctrine of Command”. The main focus is on the peculiarities of translating lexical, syntactic, and pragmatic devices that shape the specific authorial style, combining the analytical nature of military reports with elements of a subjective memoir narrative. The rhetorical structure of the English text is examined, emphasising persuasion, logical argumentation, and emotional appeal to the reader. Typical translation challenges are identified, relating to the conveyance of military terminology, idiosyncratic stylistic traits, and culturally conditioned realities. Key translation strategies are highlighted, ensuring both semantic accuracy and stylistic adequacy: syntactic transformations, adaptation of rhetorical figures, the use of conventional Ukrainian military vocabulary,

and preservation of intonational and emotional tone. The article outlines examples of translation choices that illustrate comparisons between the original English text and its Ukrainian equivalent. It places special emphasis on cultural adaptation and on preserving the author's voice, both of which are crucial for a holistic perception of military-political discourse in translation. The study emphasises the importance of understanding discursive and cultural factors when translating texts that combine military precision with individual authorial experience. The material may be useful for researchers in military linguistics and translation stylistics, as well as practitioners, particularly within the framework of practical courses in military and socio-political translation. The text reflects current trends in translation studies, emphasising the need for an interdisciplinary approach to fully disclose the content of military-political texts.

Key words: military-political discourse, translation, stylistics, military terminology, rhetoric, memoirs, cultural adaptation, practical translation courses.

Постановка проблеми. Військово-політичний дискурс має складну багаторівневу структуру й функціонально специфічний характер, поєднуючи ознаки офіційно-ділового стилю з елементами індивідуального авторського наративу. Особливо це проявляється в мемуарах військових діячів, де поряд із точною військовою термінологією та аналітичністю доповідей присутня суб'єктивна, емоційно забарвлена розповідь. Переклад таких текстів є складним завданням, оскільки потребує не лише відтворення змістової точності, а й збереження стилістичних, риторичних і прагматичних особливостей оригіналу, що забезпечує унікальність авторського «я». Це зумовлює актуальність наукових досліджень, спрямованих на вивчення жанрово-стильових особливостей і перекладацьких аспектів військово-політичних мемуарів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблематика військового перекладу, зокрема його жанрово-стильові особливості, привертає увагу фахівців у галузі філології й перекладознавства. У статті В. В. Балабіна [1, с. 67–73] запропоновано міждисциплінарний підхід до вивчення військового перекладу, у межах якого аналізуються поняття «стиль», «жанр» і «текст». У підручнику «Основи військового перекладу» [2] офіційно-діловий стиль розглядається як базова форма реалізації військового дискурсу, що охоплює низку підстилів і жанрових різновидів, характерних для нормативної, оперативної та адміністративної комунікації. Акцентується роль перекладача у відтворенні функціонально й стилістично релевантного тексту в межах кожного жанру [2, с. 5–10], що формує підґрунтя для системного аналізу жанрової специфіки військового перекладу.

Жанрові особливості військових документів у франкомовному дискурсі досліджуються Л. М. Гончарук у дисертації, де детально аналізується функціональна структура офіційно-ділових текстів. У роботі визначено мовні засоби, що забезпечують чіткість і однозначність військової інформації – чинники, критично важливі для точного перекладу. Наголошується на значенні жанрової структури як ключової для розуміння специфіки військового тексту [3]. Ці положення мають важливе значення для формування адекватних перекладацьких стратегій у військовому контексті.

Лексико-семантичні аспекти військового перекладу та проблеми адекватної передачі термінології висвітлено в підручнику В. М. Лісовського [4]. Автор наголошує на необхідності точного й послідовного використання військових термінів як запоруки змістової чіткості. Окрім лексико-термінологічної підготовки, у передмові навчального матеріалу висвітлюються практичні питання, що сприяють формуванню професійної компетентності у сфері військового перекладу [4, с. 6–13]. Це підкреслює важливість системного підходу до підготовки фахівців, який враховує жанрово-стильові особливості військових текстів і забезпечує їх адекватне відтворення в перекладі.

Прагматичні, жанрово-стильові та лексичні особливості перекладу військових текстів безпосередньо пов'язані з культурною адаптацією та збереженням емоційного й інтонаційного забарвлення оригіналу, що сприяє відтворенню авторського «я» в перекладі – особливо важливого для військово-політичного дискурсу. О. В. Юндіна наголошує на ролі цих факто-

рів [5, с. 42–43], а також досліджує жанрово-стильову обумовленість лексичних трансформацій у перекладі офіційно-ділових і художніх текстів військової тематики, підкреслюючи значення адекватної передачі термінології та функціональних особливостей жанрів; воєнні мемуари вона називає поруч із воєнними романами як тексти із характеристиками художньої прози [6, с. 52].

Жанрові характеристики військових текстів у класифікації О. М. Нікіфорової базуються на параметрах загальної теорії мовної комунікації – особистості відправника, змісті повідомлення та особистості одержувача. Залежно від домінування певного параметра текст набуває особистісної, ділової або спонукальної характеристики, що визначає його належність до відповідного функціонального стилю. У цьому контексті мемуарний дискурс вирізняється поєднанням офіційності та суб'єктивності [7, с. 37], що ускладнює завдання перекладача, зокрема щодо збереження стилістичної цілісності тексту.

Проаналізовані наукові праці засвідчують наявність теоретичної бази та методичних основ для вивчення військового перекладу з урахуванням жанрових, лексичних і прагматичних особливостей текстів, що належать до різних функціональних стилів і тематик. Водночас, у перекладознавстві загалом спостерігається недостатність комплексних досліджень, які б ґрунтовно висвітлювали стилістичні та прагматичні аспекти військово-політичних мемуарів – жанру, що поєднує офіційність і суб'єктивність та потребує особливої уваги до збереження стилістичної цілісності й комунікативної функції. Це формує основу для міждисциплінарних наукових досліджень, спрямованих на всебічне вивчення специфіки військово-політичного мемуарного дискурсу в контексті практики військового перекладу.

Мета дослідження. Метою статті є аналіз особливостей перекладу військово-політичного дискурсу на матеріалі розділу «My Doctrine of Command» із мемуарів фельдмаршала Бернарда Лоу Монтгомері (1887–1976) [8]. Обраний матеріал є зразком військово-політичного дискурсу, що поєднує офіційні доктрини та особисті погляди видатного воєначальника часів Другої світової війни. Тоді як військові та воєнні мемуари зосереджені переважно на тактичних і бойових аспектах, у цьому дослідженні розглядається військово-політичний дискурс, що поєднує офіційно-діловий стиль із суб'єктивним авторським наративом, акцентуючи увагу на його стилістичних, прагматичних і риторичних особливостях. Текст містить комплекс лексичних, синтаксичних, прагматичних і риторичних засобів, що дає змогу виявити ключові риси перекладу мемуарів у межах військово-політичного дискурсу та окреслити шляхи адекватного відтворення оригіналу. Увага зосереджена на способах передачі лексичних, синтаксичних, прагматичних і риторичних засобів, збереженні інтонаційного й емоційного забарвлення, а також культурній адаптації, що забезпечує цілісне сприйняття військово-політичного дискурсу в українському перекладі.

Виклад основного матеріалу дослідження. Однією із важливих особливостей перекладу військово-політичного дискурсу є здатність передати не лише зміст, а й емоційно-психологічне забарвлення висловлювання, що особливо актуально в мемуарному жанрі. Військово-мемуарний текст поєднує офіційно-діловий стиль із суб'єктивними переживаннями автора, тому переклад має балансувати між лексичною точністю й експресивністю, передаючи авторську інтонацію та психологічний стан. Наприклад, переклад речення «*I left England to take high command in the field*» як «*Я залишав Англію, щоб повести в бій велике військове з'єднання*» є свідомою інтерпретацією, що надає тексту експресивності й мотиваційності. Хоча цей варіант відходить від лексичної точності, він успішно передає внутрішній стан мовця – рішучість і відповідальність, що є важливими для відтворення авторської інтонації і виконання функціональної мети перекладу. Проте варто враховувати й інші можливі варіанти перекладу, які зберігають стилістичну відповідність оригіналу, наприклад «*щоб очолити польове командування*» або «*щоб стати командувачем у польових умовах*». Ці варіанти ближчі до буквального змісту, хоча менш емоційно насичені, що демонструє необхідність

ретельного балансу між точністю й виразністю в перекладі мемуарного військового дискурсу.

Важливим аспектом є чіткість термінології, оскільки від адекватності вибору відповідників залежить правильність і функціональність тексту. Зокрема, термін «*command*» перекладено як «командування», що є усталеною нормою в українській військовій лексикографії. Однак, наприклад, термін «*leadership*» перекладено як «лідерство», що менш специфічне й не завжди передає безпосередній командирський вплив і функції. Так, у реченні «*a good military leader will dominate the events*» більш влучним є переклад із використанням слова «командир» або «польовий командир», що підкреслює бойову роль особи. Це ілюструє приклад «Справжній військовий командир контролюватиме події» на противагу менш конкретному «лідер», що посилює точність і функціональність перекладу у військовому контексті.

Щодо модальності, переклад зберігає імперативний і нормативний тон, характерний для офіційних військових текстів. Модальні дієслівні присудки «*must think*», «*must decide*», «*must relate*» передано через українське «повинен», що створює відчуття обов'язковості, дисципліни й нормативності дій. Наприклад, речення «*The commander must decide how he will fight the battle*» перекладено як «Командувач повинен вирішити, як він буде вести битву», що не лише передає зміст, а й відображає нормативність військового наказу. Такий переклад зберігає офіційно-діловий стиль і є важливим елементом підтримки текстової модальності.

Риторичні фігури, зокрема метафори, що формують емоційний каркас оригіналу, перекладач відтворює з певними стилістичними трансформаціями. Так, метафорична тріада «*the incandescence of which he is capable, the flame which burns within him, the magnetism which will draw the hearts of men towards him*» у перекладі звучить як «жар, який він здатен випромінювати, полум'я, що в ньому горить, магнетизм, що притягує серця тих, хто оточує його». Хоча образність збережена, втрачено ритмічний наростальний ефект, що в оригіналі підкреслює різні аспекти харизми: енергетичний потенціал, внутрішній імпульс і комунікативну силу. Альтернативний переклад, наприклад «світло, яке він випромінює; вогонь, що горить у ньому; магнетизм, що підкорює серця людей», краще передає композиційну послідовність і логічність метафоричного ряду, що підсилює образну насиченість і ритміку.

На особливу увагу заслуговує відтворення риторичних питань, які виконують роль драматичних пауз і залучають читача до рефлексії. У оригіналі запитання «*Where is he going? Will he go all out?*» перекладено як «Куди він прямує? Чи піде він до кінця?», що вдало відтворює емоційну напругу й динаміку тексту. Цей прийом підсилює ораторський стиль мемуарного дискурсу і створює ефект безпосереднього звернення автора до читача.

Точність передачі прямої мови та цитат, що формують стиль і атмосферу тексту, є ще одним важливим аспектом. Наприклад, речення «*The commander must personally draft the initial version of the battle order or directive, not delegating this to his staff*» перекладено як «Командувач має особисто скласти початковий варіант бойового наказу або директиви, не передоручаючи це своєму штабу», що відтворює ідею автентичності наказу – ключову для бойової ефективності й авторитету командира.

Культурна адаптація сатиричних та іронічних алюзій у перекладі є складним завданням через необхідність зберегти тонкий сарказм і ідіоматичність оригіналу. Наприклад, епітафія «*Here lies a man who died of exhaustion brought about by preoccupation with detail...*» перекладена як «Тут спочиває людина, яка померла від виснаження, викликаного захопленістю деталями...», що зберігає основний зміст, але тонкий сарказм і колорит оригіналу дещо втрачаються. Альтернативні варіанти перекладу – «Тут спочиває людина, яку до смерті виснажила одержимість деталями...» або «Тут спочиває людина, яку до могили довела її одержимість деталями...» – точніше передають іронічний відтінок оригінального вислову, що є суттєвим для збереження авторського стилю.

Стилістично переклад демонструє характерні трансформації, спрямовані на підвищення природності тексту й наближення його до публіцистичного стилю, що важливо для українського читача. Так, речення «*Merit, leadership, and ability to do the job, were the sole criteria*» перекладене як «Єдиними критеріями відбору були особисті якості, здатність вести за собою людей, вміння доводити доручену справу до кінця». Вживання словосполучення «особисті якості» як розширеного відповідника англійського терміна «*merit*» є свідомим стилістичним рішенням, яке підсилює експресивність перекладу, водночас зберігаючи змістову точність. Такий прийом характерний для функціонально-адаптивного перекладу, орієнтованого на природність і ефективність комунікації з цільовою аудиторією.

Синтаксично помітна тенденція до ускладнення речень відповідає нормам літературної української мови, сприяючи більш плавному й логічному викладу. Наприклад, речення «*A good battalion commander does not necessarily make a good brigadier, nor a good divisional general a good corps commander*» перекладено як «Хороший командир батальйону не завжди може стати хорошим командиром бригади, а хороший командир дивізії – успішно очолити корпус», що ілюструє синтаксичну компенсацію через додавання дієслів і розширення структури.

Прагматично перекладач обирає інтерпретаційний підхід, відходячи від суворої дослівності, щоб підсилити ясність і логічність викладу. Наприклад, речення «*It is one thing to be merely an adviser, with no real responsibility; it is quite another thing when you are the top man*» перекладено як «Одна справа бути просто радником, не несучи реальної відповідальності, і зовсім інша – стати головним, брати на себе остаточне рішення». Тут «*top man*» інтерпретовано як «головним», а поняття «остаточне рішення» додано для конкретизації, що підсилює смислову чіткість і логіку.

Особливу увагу варто звернути на точність лексичних відповідників у реченнях зі складною синтаксичною структурою. Зокрема, речення «*Operational command in the battle must be direct and personal, by means of visits to subordinate H.Q. where orders are given verbally*» перекладено як «Оперативне командування в битві має бути безпосереднім і особистим, здійснюватися за допомогою відвідування нижчих штабів і віддачею усних наказів». Переклад точно зберігає структурну цілісність, використовуючи відповідні військові терміни, а також підкреслює акцент на усній формі управління, що посилює відчуття безпосередності командування.

Культурно-специфічні особливості мови оригіналу впливають на стиль перекладу. Наприклад, твердження «*There is far too much paper in circulation in the Army, and no one can read even half of it intelligently*» перекладено як «В армії і так занадто великий обіг паперів, і ніхто не може прочитати хоча б половину з них осмислено». Переклад зберігає критичний настрій автора, іронічне ставлення до бюрократії, що є невід'ємною частиною військового дискурсу, при цьому зберігаючи відповідний стиль і тональність.

У складних висловах, що описують індивідуальні особливості підлеглих і різноманіття командних ситуацій, переклад відтворює індивідуалізацію через детальне пояснення. Наприклад, «*No two will be the same; each will require different treatment*» перекладено як «Двох однакових людей немає, кожен потребує індивідуального підходу», що зберігає як зміст, так і емоційну насиченість. Це підкреслює гуманістичний аспект військового керівництва й робить текст більш цінним і переконливим.

Важливими у військовому дискурсі є послідовність логіки й чіткість формулювань, що підтримується перекладом таких фраз, як «*Eventually a mutual confidence on the subject will grow up between the commander and his subordinates*», перекладеної як «Поступово складається довіра між командувачем і підлеглими». Тут передано процес формування довірчих відносин – ключовий елемент ефективного командування, зі збереженням офіційної, але водночас людської інтонації.

У частині тексту, що описує людський фактор і моральний дух війська, переклад зберігає метафоричність і експресивність. Зокрема, речення «*Bottled up in men are great emotional forces which have got to be given an outlet in a way which is positive and constructive*» перекладено як «У людях таїться величезна емоційна енергія, вона рветься назовні, і потрібно використовувати її для досягнення поставленої мети». Такий переклад зберігає образність і психологічну глибину, що є необхідним для передачі авторської інтенції.

У тексті наголошується на лідерських якостях і принципах командування, що становлять центральні теми військового дискурсу. Переклад зберігає основні смислові й стилістичні характеристики оригіналу, але має свої особливості, що потребують аналізу. Так, речення «*I kept command appointments in my own hand, right down to and including the battalion or regimental level*» перекладено як «Я сам призначав командирів аж до рівня батальйону і полку». Перекладач замінив конструкцію «*kept appointments in my own hand*» на більш природний для української мови вираз «сам призначав командирів», зберігаючи функцію владного контролю і підкреслюючи персональну відповідальність. Вживання словосполучення «аж до» додає експресивного відтінку, посилюючи ідею всебічного контролю. Така трансформація виправдана прагненням адаптувати текст, не втрачаючи інформаційної точності.

Подальше речення «*Merit, leadership, and ability to do the job, were the sole criteria...*» перекладено як «Єдиними критеріями відбору були особисті якості, здатність вести за собою людей, вміння доводити доручену справу до кінця». Цей переклад ілюструє семантичне розширення, де загальні поняття «*merit*» і «*leadership*» конкретизовані через більш зрозумілі в українському культурно-комунікативному контексті приклади. Трансформація, виходячи за межі буквального перекладу, сприяє сприйняттю тексту без втрати змістової точності, що є типовим для функціонального перекладу мемуарного жанру.

Стилістично переклад підтримує ритмічну структуру оригіналу: короткі, чіткі речення, які посилюють авторитетний тон мовця. Водночас, у реченні «*Good senior commanders once chosen must be trusted and 'backed' to the limit*» переклад «Якщо вибір хороших старших командирів зроблено, їм слід довіряти і всіляко їх підтримувати» містить семантичну пом'якшеність через заміну ідіоматичного «*backed*» на більш нейтральне «*підтримувати*». Такий прийом пов'язаний з особливостями сприйняття перекладу, коли прямолінійна імперативність англomовного оригіналу могла б звучати надто категорично.

Вдале вживання військової метафори простежується в реченні «*Every officer has his 'ceiling' in rank, beyond which he should not be allowed to rise*», перекладеному як «Кожен офіцер має свою "стелю" в званні, вище якої йому не слід підніматися». Український термін «стеля» функціонує як стійкий військовий колоквіалізм, зберігаючи метафоричний зміст оригіналу та відповідаючи мовній нормі. Це свідчить про збереження когнітивної структури та концептуального навантаження в перекладі.

Важливим аспектом є передача внутрішньої динаміки і мотивації, що лежить в основі лідерства. Зокрема, в оригіналі звучить твердження: «*Commanders... must have the "drive" to get things done...*», що в перекладі подано як «Командири... повинні прагнути довести справу до кінця...». Тут лексема «*drive*», яка не має прямого еквівалента в українській військовій термінології, трансформована в семантично близьку конструкцію, яка акцентує наполегливість і цілеспрямованість, водночас зберігаючи риторичну силу й експресивність висловлювання.

Метафорична лексика, що відображає психологічні якості командувача, ретельно адаптована. Так, вислів «*Probably one of the greatest assets a commander can have is the ability to radiate confidence...*» перекладено як «Можливо, одна з головних чеснот командира – здатність вселяти впевненість...». Використання дієслова «вселяти» у перекладі успішно передає метафоричний зміст англійського «*radiate*», зберігаючи ідею впливу на підлеглих через особисту харизму та психологічний авторитет.

Важливою концептуальною одиницею є образ битви як протистояння волі, що в оригіналі сформульовано як «*A battle is... a contest between two wills...*». Український переклад «*Битва... – це поєдинок сил волі...*» вдало передає цю ідею, посилюючи емоційне забарвлення через вибір слова «*поєдинок*», яке додає образності й динаміки. При цьому підкреслюється протиставлення волі командира і противника, що зберігає логічну й концептуальну структуру тексту.

Щодо передачі оцінних характеристик, то речення «*No commander... can make a sound plan of battle...*» у перекладі має вигляд «*Жоден командувач... не зможе підготувати надійний план великого бою...*». Термін «*sound plan*» інтерпретовано як «*надійний план*», що зберігає базове значення, проте акцентує на практичній результативності, а не лише на раціональній вірогідності. Така семантична адаптація відповідає прагматичі перекладу – зробити текст максимально зрозумілим і функціональним у військовому контексті.

Отже, переклад свідчить про застосування функціональних трансформацій, які забезпечують збереження авторського стилю, емотивного забарвлення й комунікативної ефективності тексту з урахуванням специфіки української військової термінології та мовних норм. Досягається вдалий баланс між формальною точністю та стилістичною виразністю, що є ключовим для військово-політичного мемуарного дискурсу. Логічна структура українського тексту точно відтворює послідовність оригіналу – від опису взаємодії командувача з підлеглими до морально-філософських роздумів про природу лідерства. Переклад органічно поєднує технічні, емоційні й етичні аспекти, формуючи цілісне уявлення про багатогранну концепцію командування. Такий баланс забезпечується завдяки вдалій адаптації лексичних і синтаксичних засобів, що підвищує природність і зрозумілість викладу, зберігаючи при цьому глибинний зміст оригіналу.

Висновки. Проаналізований переклад є прикладом функціонально-адаптивного підходу, який поєднує офіційно-діловий стиль військової документації з експресивними рисами мемуарного тексту. Застосовані синтаксичні й лексичні трансформації забезпечують природність і збереження смислового навантаження оригіналу. Вони також сприяють передачі морально-філософського аспекту, що формує багатогранний образ командувача як військового стратега й морального авторитета. Особливу увагу в перекладі приділено збереженню інтонаційного та емоційного забарвлення тексту, що є важливим для адекватного відтворення авторського «я» у військово-політичних мемуарах.

Результати аналізу відкривають перспективи для подальших компаративних досліджень стилістичних особливостей і перекладацьких стратегій у військово-політичних текстах, зокрема щодо взаємодії офіційно-ділового та суб'єктивно-експресивного дискурсів, а також можуть бути застосовані у практичних курсах військового та громадсько-політичного перекладу, сприяючи підвищенню компетентності перекладачів військово-політичних промов і текстів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Балабін В. В. Жанрово-стильова специфіка військового перекладу. Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія : Філологія. 2018. № 34. т. 2. С. 67–73. URL: http://www.vestnik-philology.mgu.od.ua/archive/v34/part_2/20.pdf (дата звернення: 25.06.2025).
2. Балабін В. В., Лісовський В. М., Чернишов О. О. Основи військового перекладу (англ. мова) : підручник. Київ : Логос, 2008. 587 с.
3. Гончарук Л. М. Жанрові аспекти перекладу офіційно-ділових документів франкомовного військового дискурсу : дис. ... канд. філол. наук : 10.02.16. Київ, 2016. 211 с.
4. Лісовський В. М. Військово-технічний переклад (англ. мова) : підручник / за ред. В. В. Балабіна. Київ : ВІКНУ, 2009. 950 с.
5. Юндіна О. В. Теорія та практика військового перекладу в Україні. Вісний Київського національного університету ім. Т. Шевченка. Іноземна філологія. 2007. Вип. 41. С. 42–43.

6. Юндіна О. В. Жанрово-стильова обумовленість лексичних трансформацій в перекладі текстів військової тематики (на матеріалі іспанських та українських офіційно-ділових та художніх текстів) : дис. ... канд. філол. наук : 10.02.16. Київ, 2012. 260 с.

7. Нікіфорова О. М. Класифікація текстів у військовому перекладі. Філологічні трактати. 2016. Т. 8, № 4. С. 33–41. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Filtr_2016_8_4_7 (дата звернення: 25.06.2025).

8. My Doctrine of Command (from *The Memoirs of Field-Marshal Montgomery*) = Моя командна доктрина (з мемуарів Фельдмаршала Монтгомері) / упоряд. Ukrop Austria. English-Ukrainian military dictionary = Англо-український військовий словник. 2025. URL: <https://english-military-dictionary.org.ua/pdf/Montgomery> (дата звернення: 25.06.2025).

Дата надходження статті: 28.07.2025

Дата прийняття статті: 29.08.2025

Опубліковано: 16.10.2025